

*Nadanie najwyższego zaszczytu, jakim może obdarzyć nasza Fundacja;
medal Primus Inter Pares Civitas Academica Vrtislavientis ,
jest z pewnością honorem dla osoby odznaczonej, ale też staje się honorem dla
nas wszystkich, że w naszym w gronie mamy postać tak znamienitą.*

Włodzimierz Herman „Wowa”

Absolwent historii Uniwersytecie Wrocławskim oraz reżyserii w Państwowej Wyższej Szkole Teatralnej w Warszawie, reżyser i kierownik artystyczny Studenckiego Teatru Kalambur we Wrocławiu (1962–1968). Po studiach pracował jako reżyser w Teatrze Polskim we Wrocławiu. Był członkiem Zrzeszenia Studentów Polskich. Od 1963 do 1965 przewodniczył Komisji Kultury Rady Okręgowej ZSP we Wrocławiu¹. Od 1965 do 1968 należał do Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

W 1970 w związku z falą politycznego antysemityzmu w Polsce wyemigrował i osiadł ostatecznie w Danii, gdzie po okresie pracy reżyserskiej w Zurychu i wielu innych ośrodkach teatralnych rozsianych po całym świecie zrealizował ponad sto produkcji na scenach eksperymentalnych i na deskach wielkich teatrów.

Jako reżyser i kierownik artystyczny Studenckiego Teatru Kalambur we Wrocławiu na scenie przy ulicy Kuźniczej wyreżyserował premiery i prapremiery wielu sztuk. Do historii polskiego teatru przeszedł legendarny spektakl „Szewcy” Witkacego wystawiony na deskach Kalambura w 1965 roku. Przez wielu krytyków teatralnych i witkacologów uznany za jedną z najlepszych realizacji Witkacego w historii teatru. Spektakl wystawiono 86 razy, z czego 22 stanowią występy gościnne w dziesięciu miastach (Warszawa, Zielona Góra, Poznań, Lublin, Katowice, Szczecin, Gorzów, Gliwice, Kraków). W grudniu 1965 roku zdobył nagrodę za najciekawsze przedstawienie na II Łódzkim Przeglądzie Najlepszych Studenckich Przedstawień Roku.

Chociaż On sam, za bardziej odważny zdaje się uważać zrealizowany w ramach Sceny Poezji Kalamburu spektakl „Futurystykon”

Włodzimierz był razem z Bogusławem Litwińcem, wieloletnim dyrektorem Teatru Kalambur – inicjatorem międzynarodowych festiwali Teatru Otwartego – których edycji od roku 1967 do 1993 – odbyło się dziesięć. Na festiwale te przybywały teatry z całego świata, nawet z tak odległych miejsc jak Islandia czy Japonia.

Przez wszystkie edycje przewinęło się 177 alternatywnych zespołów teatralnych, a widzowie zjeżdżali do Wrocławia z całej Polski.

W Studenckim Teatrze Kalambur Wowa był reżyserem piętnastu przedstawień. Reżyserował m.in. prapremiery sztuk polskich i rosyjskich autorów. Swoje projekty artystyczne realizował na scenach Teatru Królewskiego w Kopenhadze (duń. Det Kongelige Teater), inscenizował *Hamleta* (we współpracy z Janem Kottem), reżyserował *Ambasadora* Sławomira Mrożka (prapremiera europejska), dla Teatru Radia Duńskiego przygotował słuchowiska na podstawie Szewców Witkacego i jednoaktówek Mrożka. Reżyserował w Nowym Jorku (Jean Cocteau Repertory Theatre), Moskwie, Budapeszcie i w Szwecji. Szwajcarii na Wegrzech.

Po przejściu na emeryturę nadal uczestniczy w życiu kulturalnym i teatralnym oraz udziela się w środowisku polskim i żydowskim Danii. Po wieloletniej przerwie w kontaktach z polskim teatrem zaprezentował w Warszawie w 2014 we współpracy z aktorami warszawskiego Teatru Narodowego swój filozoficzno-literacki kabaret *Kierkegaard, czyli z papierów jeszcze żyjącego*,

W 2000 został odznaczony przez Prezydenta RP Aleksandra Kwaśniewskiego Krzyżem Kawalerskim Orderu Zasługi Rzeczypospolitej Polskiej *za wybitne zasługi w działalności w ruchu studenckim, za osiągnięcia w pracy zawodowej i społecznej*.

Jest laureatem prestiżowej Nagrody Teatralnej im. Hermana Banga (duń. *Herman Bangs Mindelegat*).

W 2017 za popularyzację polskiego teatru na świecie, otrzymał Nagrodę Sekcji Krytyków Teatralnych Polskiego Ośrodka Międzynarodowego Instytutu Teatralnego z okazji Międzynarodowego Dnia Teatru.

Do dziś jest aktywny twórczo i wierny swojemu motto:

„...Człowiek może, choć nie zawsze, kontrolować to, co mówi, ale nigdy tego, co myśli...” – Włodzimierz Herman.

We Wrocławiu w „Znajomi i Przyjaciele”

Dnia , 23 czerwca 2026

